

De NH kerk van Schellingwoude

1922. Schellingwoude, NH kerk gezien naar de oostzijde

De NH kerk aan de Wijkergouw

De vroegste vermelding van een kerk in Schellingwoude dateert van 1334-35. Er is geen bewijs gevonden dat die op een andere plek zou hebben gestaan. Waarschijnlijk is in de eerste helft van de 18^e eeuw een eerder kerkgebouw vervangen door een nieuw (zie afbeelding 1744). Dat gebouw is in 1835 hersteld nadat het een paar jaar eerder bij een grote storm zwaar beschadigd was. In 1865 was het verval van het gebouw dusdanig dat het goedkoper was een nieuwe kerk te bouwen. Dat lukte met geld van het Rijk, de Provincie en de Synode en met bijeengeraapt geld van de gemeenteleden in Schellingwoude.

Op 4 november 1866 werd het huidige gebouw ingewijd. Alleen de bronzen luidklok in de toren dateert van 1696 en was gemaakt voor het kerkgebouw dat er toen stond. Het is een klein wonder dat die klok er nu nog is, want de Duitse bezetters hebben de tweemaal zo zware luidklokken van

Ransdorp en Durgerdam opgeëist en laten omsmelten. Het zou ook kunnen dat ze deze klok spaarden omdat die door een bronsgieter uit München was gemaakt.

De NH kerk aan de Wijkergouw te Schellingwoude

Jacobus van Eck fotografeerde de oostzijde van de NH kerk van Schellingwoude in 1922. Hij was net op tijd want een jaar later – in juni 1923 – werd de muziektent zo neergezet dat hij die foto niet meer had kunnen maken. De muziektent is sinds 2004 een gemeentelijk monument.

1922. Schellingwoude, NH kerk gezien naar de oostzijde

Het gebouwtje is een kopie van de muziektent die Muziekvereniging Wilhelmina uit Ransdorp (zie foto) oorspronkelijk liet maken naar een schetsje van timmerman Cornelis Schreuder. Het werd gebouwd door scheepstimmerlieden in een werkgelegenheidsproject. De dorpsbevolking was zo enthousiast dat er ook in Durgerdam, Schellingwoude en Zunderdorp zulke muziektenten verschenen. Het verhaal gaat dat timmerman Schreuder een deel van zijn kinderen naar de Openbare school stuurde en een ander deel naar de School met de Bijbel. Je moest alle gezindten te vriend houden. De gereformeerden zal het een doorn in het oog zijn geweest dat de muziektenten verschenen: zij wezen dat soort vermaak af en reserveerden muziek tot het zingen in de kerk, al dan niet begeleid door een orgel.

(Schellingwoude, leven op de grens tussen water en land. HCAN, 2020)

De vroegste vermelding van een kerk in Schellingwoude dateert van 1334-35. Er is geen bewijs gevonden dat die op een andere plek zou hebben gestaan. Waarschijnlijk is in de eerste helft van de 18e eeuw een eerder kerkgebouw vervangen door een nieuw (zie afbeelding 1744). Dat gebouw is in 1835 hersteld nadat het een paar jaar eerder bij een grote storm zwaar beschadigd was. In 1865 was het verval van het gebouw dusdanig dat het goedkoper was een nieuwe kerk te bouwen. Dat lukte met geld van het Rijk, de Provincie en de Synode en met bijeengeraapt geld van de gemeenteleden in Schellingwoude.

Op 4 november 1866 werd het huidige gebouw ingewijd. Alleen de bronzen luidklok in de toren dateert van 1696 en was gemaakt voor het kerkgebouw dat er toen stond. Het is een klein wonder dat die klok er nu nog is, want de Duitse bezetters hebben de tweemaal zo zware luidklokken van Ransdorp en Durgerdam opgeëist en laten omsmelten. Het zou ook kunnen dat ze deze klok spaarden omdat die door een bronggieter uit München was gemaakt.

